

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

στρατεῖαι Ῥώσων ἐπὶ τὴν Κωνσταντινούπολιν καὶ τοὺς Τούρκους.

865. Πρώτη στρατεία τῶν Ῥώσων ἐπὶ τὴν Κωνσταντινούπολιν, ὑπὸ τὸν ἡγεμόνα Ῥουρίκ, τὸν θεμελιωτὴν τοῦ Ῥωσσικοῦ κράτους. Ναυμαχία πρὸ τῆς Κωνσταντινουπόλεως.
903. Δευτέρα στρατεία ὑπὸ τὸν Ὀλὲγ, μετὰ διαχιλίων νηῶν. Δὲν φθάνει εἰς Κωνσταντινούπολιν, καταλαμβάνει ὁμοῦ πρὸς καιρὸν καὶ λεηλατεῖ τὰ παράλια.
941. Στρατεία τοῦ Ἰγῶρ ἐπὶ τὴν Κωνσταντινούπολιν. Ἡττᾶται ὑπὸ τοῦ Θεοφάνους.
944. Ὁ Ἰγῶρ ἐπέρχεται αὐθις μετὰ πολυαριθμοῦ στρατεύματος καὶ φθάνει μέχρι τοῦ Δχνουβίου. Οἱ Ἕλληνες συνθηκολογοῦσιν, ὑποχρῶσονται δὲ εἰς πληρωμὴν φόρου.
971. Ὁ Σβαιοσλάβ κατατροποῦται παρὰ τὴν Σιλίστριαν ὑπὸ τοῦ Ἰωάννου Τσιμισκῆ.
988. Στρατεία Βλαδιμήρου τοῦ Α' ἐπὶ τὴν Κωνσταντινούπολιν. Ἄλωσις τῆς Χερσῶνος.
1016. Στρατεία τοῦ Μοτισλάβ κατὰ τῆς Ταυριδος.
1040. Ὁ Ἰαροσλάβ μετὰ ἑκατοντακισχιλίων ἀνδρῶν στρατεύει ἐπὶ τὴν Κωνσταντινούπολιν. Ὁ στόλος αὐτοῦ καταστρέφεται ἔνεκα τρικυμιῶν καὶ τοῦ ὑγροῦ ἑλληνικοῦ πυρός. Συνομολογεῖ εἰρήνην τῷ 1043. Δύο στρατεῖαι.
1080. Βλαδιμήρος ὁ Μονομάχος ἀναλαμβάνει πόλεμον κατὰ τῆς Ταυριδος. Οἱ ἐπεληθόντες ἀκολούθως διάφοροι πόλεμοι τῆς Ῥωσσίας καὶ οἱ ἐμφύλιοι σπαραγμοὶ ἐμποδίζουσι τὴν ἐξακολούθησιν ἐχθροπραξιῶν κατὰ τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Κατὰ τὸ 1453 συμβαίνει ἡ ἄλωσις τῆς πόλεως ταύτης ὑπὸ τῶν Τούρκων καὶ ἡ κατάλυσις τοῦ βυζαντινοῦ κράτους.
1672. Ἀλέξιος ὁ Β' κηρύσσει πόλεμον κατὰ τῶν Τούρκων.
1677. Θεόδωρος ὁ Γ' ἐξακολουθεῖ τὸν πόλεμον καὶ κυριεύει τὴν Οὐκραίνην.
1680. Συνομολόγησις εἰκοσαετοῦς εἰρήνης μετὰ τῶν Ῥώσων καὶ Τούρκων ἐν Ῥουτζίν. Δύο στρατεῖαι.
1695. Πέτρος ὁ μέγας κηρύσσει πόλεμον κατὰ τῶν Τούρκων, κυριεύει κατὰ τὸ 1696 τὸ Ἄζοφ καὶ νικᾷ παρὰ τὸ Περσκόπ.
1699. Ἡ ἐν Κάρλοβιτς εἰρήνη, καθ' ἣν χωρεῖται ἡ Ἀζοφικὴ τῆ Ῥωσσίᾳ. Τρεῖς στρατεῖαι.
1710. Ἡ Πύλη κηρύσσει τὸν πόλεμον κατὰ τῆς Ῥωσσίας. Συνεπιείχ' αὐτοῦ, συνομολογη-
- θεύσεως εἰρήνης τῷ 1714, ἀποδίδεται αὐτῇ ἡ Ἀζοφικὴ. Δύο στρατεῖαι.
1736. Οἱ Ῥῶσοι ὑπὸ τὸν Μύννιχ εἰσβάλλουσιν εἰς Κριμαίαν καὶ κυριεύουσι τὴν Ἀζοφικὴν χώραν.
1737. Ὁ Μύννιχ κυριεύει τὸ Ὄτσακῶφ, Χοτσίμ καὶ ὅλην τὴν Μολδαυίαν.
1739. Νίκη τῶν Ῥώσων παρὰ τὸ Σταβουτζάν καὶ Χοτσίμ.
1740. Ἡ ἐν Χοτσίμ εἰρήνη. Οἱ Ῥῶσοι μένουσι κύριοι τῆς Ἀζοφικῆς. Τέσσαρες στρατεῖαι.
1768. Ἡ Πύλη κηρύσσει τὸν πόλεμον κατὰ τῆς Ῥωσσίας. Δύο Ῥωσσικοὶ στρατοὶ ὑπὸ τὸν Γαλλιτσίμ καὶ τὸν Ῥωμαντσῶφ ἐλαύνουσιν ἐπὶ τὸν Δνίστερ. Ἀποτελέσμα μάχης ἀμφίβολον.
1769. Ὁ Γαλλιτσίμ νικᾷ τοὺς Τούρκους παρὰ τὸ Χοτσίμ καὶ κυριεύει μέγιστον μέρος τῆς Βλαχίας. Αἰκατερινὴ ἡ Β', πρὸς μνήμην τῆς νικηφόρου ταύτης ἐκστρατείας, συνίστησι τὸ παράσημον τοῦ τάγματος τοῦ Ἁγίου Γεωργίου.—Σφαγαὶ φρικώδεις ὑπὸ ἀτάκτων Ἀλβανικῶν στρατευμάτων ἐν Πελοποννήσῳ, ἧς τοὺς ἐπαναστάντας κατὰ τῆς τουρκικῆς δεσποτείας κατοίκους ὁ Ῥῶσσιος ναύαρχος Ὀρλώφ ἐγκατέλειπεν εἰς βέβαιον ὄλεθρον.
1770. Ὁ Ὀρλώφ καταναυμαχεῖ τὸν τουρκικὸν στόλον ἐν Τσεσμέ (ἀπέναντι τῆς Χίου) καὶ παρὰ τὴν Ἄνδρον. Νίκαί τῶν Ῥώσων ἐν τῇ Κάργᾳ καὶ παρὰ τὴν λίμνην Καβούλ. Ἄλωσις τοῦ Βενδέρ.
1771. Μάχαι παρὰ τὸ Γιούργεβον, τὸ Βουκουρέστιον καὶ τὸ Βαθαδάγ. Διαπραγματεύσεις περὶ εἰρήνης.
1773. Ὁ Ῥωμαντσῶφ νικᾷ παρὰ τὴν Καναγνᾶρα, ἀλλ' ἀναγκάζεται νὰ ἄρῃ τὴν πολιορκίαν τῆς Σιλιστρίας.
1774. Οἱ Τούρκοι κατατροποῦνται ὑπὸ τοῦ Ῥωμαντσῶφ παρὰ τὸ Παζαρτζίκ. Εἰρήνη ἐν Κουτσουκ-Καϊναρτζῆ. Παραχωροῦνται τῇ Ῥωσσίᾳ τὸ Γενικαλὲ καὶ τὸ Κέρτς, χώρα παρὰ τὸν Δνίστερ, ἐλεύθερος πλοῦς ἐν τῷ Εὐξείνῳ καὶ ἐλευθέρᾳ δίοδος τῶν Δαρδανελλίων. Ἐξ στρατεῖαι.
1787. Ἡ Πύλη κηρύσσει τὸν πόλεμον κατὰ τῆς Ῥωσσίας ἔνεκα τῆς συμμαχίας ταύτης μετὰ τῆς Αὐστρίας.
1788. Ὁ Ῥωμαντσῶφ μεταφέρει τὸ πεδῖον τοῦ πολέμου ἐν Μολδαυίᾳ, ἄνευ σπουδαίου ἀποτελέσματος. Ἡ ἀνωτάτη διοίκησις τῶν στρατευμάτων ἀνατίθεται εἰς τὸν Ποτέμκιν, ὅστις κυριεύει τὸ Ὄτσακῶφ. Ὁ Ῥωσσικὸς στόλος καταναυμαχεῖται ἐν Σεβάστοπόλει.
1789. Ἄλωσις τοῦ Γαλαζίου, τοῦ Ἀκχερμαν

- καὶ τοῦ Βενδέρ. Ὁ Σουβαρόφ νικᾷ τοὺς Τούρκους παρὰ τὸ Φωξάνι καὶ μετὰ τῶν Αὐστριακῶν παρὰ τὸ Μακρινέστι. Ἄλωσις τοῦ Χοτσίμ. Ὁ Λάουδον κυριεύει τὸ Βελιγράδιον.
4790. Ἄλωσις τῆς Κιλιανόβας καὶ τοῦ Ἰσμαηλίου ὑπο τοῦ Σουβαρόφ.
4791. Συνομολόγησις εἰρήνης ἐν Σκίστοβα μετὰ τῆς Αὐστρίας, ἐν Ἰασίῳ μετὰ τῆς Ῥωσσίας. Ἡ Αὐστρία ἀποδίδωσι τὰ ὑπ' αὐτῆς κατακτηθέντα, ἡ Ῥωσσία διατηρεῖ τὸ Ὄσακὼφ καὶ τὴν μεταξὺ Δνέπρ καὶ Δνίστερ χώραν. Τέσσαρες στρατεῖαι.
1806. Οἱ Ῥῶσοι εἰσβάλλουσιν εἰς Μολδαυίαν, κυριεύουσι τὸ Χοτσίμ, τὸ Βενδέρ, τὸ Ἰάσιον καὶ Βουκουρέστιον.
1807. Νίκη τοῦ κατὰ ξηρὰν Ῥωστικοῦ στρατοῦ παρὰ τὸ Ἀρχμπατζῆ καὶ τοῦ στόλου παρὰ τὴν Λήμνον. Διετῆς ἀνακωχῆ. Δύο στρατεῖαι.
1809. Οἱ Ῥῶσοι ὑπὸ τὸν Μιλοράδοβιτς νικῶσι τοὺς Τούρκους παρὰ τὴν Σλομποσία καὶ τὸ Γιούργεβον. Οἱ Ῥῶσοι ὑπὸ τὸν Βαγρατίον διαβαίνουσι τὸν Δανούβιον παρὰ τὸ Γαλάζιον. Καταλαμβάνουσι τὸ Ἰσακτζί, τὴν Τούλτσαν, τὸ Ματσίν, τὴν Χίρσοβα καὶ τὸ Ἰσμαήλιον.
1810. Ὁ Καμίνσκις προχωρεῖ μὲν μέχρι Σούμλας καὶ Βάρνης, ἀλλὰ δὲν κατορθοῖ νὰ καταλάβῃ ἀμφοτέρας τὰς θέσεις ταύτας. Καταστροφή τοῦ τουρκικοῦ στρατοπέδου παρὰ τὸ Βαττίν. Ἄλωσις καὶ κατάληψις τοῦ Ῥουτσούκ, τῆς Σιλιστρίας καὶ τῆς Νικοπόλεως.
1811. Ὁ Κουτούσωφ καταλαμβάνει τὸν Δανούβιον καὶ κυριεύει τὸ τουρκικὸν στρατόπεδον ἐν Σλομποτσᾶ.
1812. Ἡ ἐν Βουκουρεστίῳ εἰρήνη. Δύο στρατεῖαι.
1828. Διάβησις τοῦ Δανουβίου παρὰ τὸ Σατουνόβο. Πολιορκία καὶ ἄλωσις τῆς Βραϊλόβας. Ἄλωσις τῆς Βάρνης.
1829. Ἄλωσις τῆς Σιλιστρίας καὶ τοῦ Ῥουτσούκ. Οἱ Ῥῶσοι ὑπὸ τὸν Δίμπιτς διαβαίνουσι πρῶτην ἤδη φοράν τὸν ΑἼμον καὶ κυριεύουσι τὴν Ἀδριανούπολιν. Συνομολόγησις εἰρήνης ἐν Ἀδριανούπολει, ὅτε ἀναγνωρίζεται καὶ ἡ τῆς Ἑλλάδος ἀνεξαρτησία. Δύο στρατεῖαι.
- 1854 καὶ 1855. Ἀποτυχοῦσα πολιορκία τῆς Σιλιστρίας καὶ Κριμαϊκὸς πόλεμος. Δύο στρατεῖαι.

Φρ. Ἀκλαϊνδερ.

Τῆ 6 Ἰουλίου ἀπεβίωσεν ἐν τῇ ἐπαύλει του παρὰ τὴν λίμνην Starnbers, πλησίον τοῦ Μονάχου, εἰς ἡλικίαν ἐξήκοντα περίπου ἐτῶν, ὁ Φρ. Ἀκλαϊνδερ (Hackländer), εἷς τῶν διαπρεπεστέρων ἐκ τῶν σημερινῶν μυθιστοριογρά-

φων τῆς Γερμανίας. Ἐκ πτωχῆς οἰκογενείας καταγόμενος ἐπεδόθη κατ' ἀρχὰς εἰς τὸ ἐμπόριον, ὅπερ ἐνωρὶς κατέλιπεν ἀσπασθεὶς τὸ στρατιωτικὸν στάδιον· ἀλλὰ καὶ εἰς τοῦτο μηδὲν εὐρίσκων θέλητρον, παρητήθη ὅπως δοθῆ εἰς τὴν φιλολογοίαν, ὡς ἀπαρχὰς ἐκδοῦς εὐφυῆς μυθιστόρημα, περιγράφον τὸν στρατιωτικὸν βίον ἐν εἰρήνῃ. Ἐνθαρρυνθεὶς ἐκ τῆς μεγάλης ἐπιτυχίας τοῦ πρώτου ἔργου του, ἐξηκολούθησε διαρκῶς μέχρι τέλους τοῦ βίου του συγγράφων μυθιστορίας, διηγήματα καὶ δράματα. Ἦν προσέτι ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν μέχρις ἐσχάτων διευθυντῆς τοῦ δημοτικωτάτου γερμανικοῦ περιοδικοῦ συγγράμματος «Κατὰ ξηρὰν καὶ θάλασσαν» (Ueber Land und Meer).

Ἡ κατοικία τοῦ Βίσαρκ ἐν Βερολίνῳ.

Ἐν τῇ δόξῃ τοῦ Γουλιέλμου κεῖται τὸ μέγαρον τοῦ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργείου, ἡ μάλλον αὐτῇ ἡ οἰκία τοῦ Βίσαρκ. Τὸ τριώροφον κτίριον οὐδὲ παλάτιον νὰ ὀνομασθῆ φαίνεται ἄξιον· εἶνε ἀπλοῦν, ἄκομφον, θὰ ὑπελαμβάνετο δὲ οἰκία ἰδιωτικῆ, ἐὰν μὴ ἐφύλαττε τὴν θύραν ἢ φρουρά. Μῆ τῶν ἡμερῶν εὐρὰν ἀνεωγμένης τὰς πύλας, γράφει γάλλος ἐπισκεφθεὶς τὸ Βερολίνον, ἀπεφάσισα νὰ εἰσέλθῳ· ἡ φρουρά εἶχε γίνῃ ἄφαντος, διότι ὁ οἰκοδεσπότης ἀνεπαύετο ἐν τοῖς λουτροῖς τοῦ Κίσιγγεν. Ἐν ᾧ ἀνέβαινον τὴν κλίμακα, τὴν φυλκσομένην ὑπὸ δύο λιθίνων σφιγγῶν, αἴφνης ἤκουσα φωνὴν προερχομένην ἐκ τοῦ κήπου. Φόβος καὶ τρόμος κατέλαβέ με μὴπως ὑποληθῶ κλέπτῃς. Καταβάς λοιπὸν εἰσῆλθον εἰς τὸν κήπον, ὅστις εἶνε λόγῳ καὶ πράγματι παράδεισος. Ἐν τούτῳ περιπατεῖ τὸ ἐσπέρας ὁ Βίσαρκ σιωπηλὸς καὶ ἔχων τὰς χεῖρας ὀπισθεν ἐσταυρωμένας· οὔτε εἰς μεταφυσικὰ ὅμως ζητήματα ἀσχολεῖται, οὔτε τοὺς ἀστέρας θεᾶται, διότι τῇ ἐπαύριον ἐμφανίζεται εἰς τὰς Βουλὰς στρατιωτικὴν φορῶν στολὴν καὶ ἀπαγγέλλει λόγον. Ὁ ἀνὴρ, ὃν εὗρον ἐν τῷ κήπῳ, ἦν ὁ κηπουρός. Οἱ τὴν γῆν θεραπεύοντες εἶνε συνήθως πρᾶοι καὶ ἡμεροὶ τὸ ἦθος. Πλησιάζας αὐτῷ εἶπα «τί μάτην κοπιᾶτε; Δὲν βλέπετε ὅτι ἡ συγκομορέα αὕτη εἶνε κάτισχνος καὶ ξηρά; Φαντάζεσθε ὅτι δύνασθε νὰ τὴν ἀναστήσητε;» — «Θέλων καὶ μὴ θέλων πρέπει νὰ τὴν περιθάλψω, ἀπεκρίνατο· οἱ ἐν Ἀμερικῇ παρεπιδημοῦντες Γερμανοὶ ἀπέστειλαν αὐτὴν τῷ πρίγκιπι κατὰ τὴν ἐπέτειον ἡμέραν τῶν γενεθλίων του. Ἀλλόκοτος ἡ ἰδέα, ἀλλόκοτον καὶ τὸ δῶρον. Σήμερον οἱ αὐτοὶ τῷ ἀποστέλλουσιν ὄστρεα, ὅπερ φρονιμώτερον. Τί καλὸν πρᾶγμα εἶνε νὰ ὀνομάζῃται τις Βίσαρκ! Οὐδέποτε παρέρχεται ἐβδομάς, ἐν ᾗ δὲν λαμβάνει πλούσιόν τιν ἐπὶ τῶν. Ἐχει τὴν καλὴν συνήθειαν νὰ ὑπερεπικηθῆ, τι τῷ ἀρέσκει· ἀμέσως δὲ οἱ ἀκούοντες φιλοτιμοῦνται τίς πρότερον νὰ προσενέγκῃ αὐτῷ ὅ, τι ἐπήνεσε.» — «Μέγας ἄνθρωπος, τῇ ἀληθείᾳ!» —

«Τῶ ὄντι μέγας» ὅ,τι δὲ τὸν καθιστᾷ ἔτι μεγαλύτερον εἶνε ἢ παντελῆς ἔλλειψις ὑπερφηφάνιας· χαϊροῦ τίθει τοὺς ταπεινοὺς, διαλέγεται καὶ παίθει μετὰ τῶν μικρῶν καὶ τῶν ἀφανεστάτων. Ὅσακις ἐπισκέπτεται τὸν κῆπον ἐρωτᾷ με πῶς ἔχει ἡ συκομορέα· γινώσκει βεβαίως ὅτι οὐδενὸς φεῖδομαι κόπου, τὴν περιθάλλω δὲ ὡς ἴδιον τέκνον μου· ἀλλὰ δὲν εἶμαι ἐγὼ αἴτιος ἂν μὴ θάλλει καὶ ἀκμάζει. Παρατηρήσατε! ὅλον τοῦτο τὸ μέρος ἔσκαψεν ἰδίᾳ χειρὶ ὁ ἐξοχώτατος, ἀρπάζας μου ἐκ τῶν χειρῶν τὴν σκαπάνην. Τὸ αὐτὸ ἔπραξε πέρυσιν ἐν τοῖς περιχώροις τοῦ Βερολίνου· προσελθὼν εἰς ἀγρότην κόπτοντα χόρτον, ἤτησε καὶ ἔλαβε τὸ θέριστρον, καὶ ἀπεκδυθεὶς τὸν ἐπενδύτην, ἔστρεψε μετὰ πολλῆς δεξιότητος τὸ ἐργαλεῖον δεξιᾷ καὶ ἀριστερᾷ ἐπὶ ἐν τέταρτον τῆς ὥρας. Περιχαρῆς ὁ ἀγρότης εἶπεν αὐτῷ «φαίνεται ὅτι διὰ παντὸς τοῦ βίου οὐδὲν ἄλλο ποιεῖτε ἢ θεριζετε χόρτον. Ἐὰν καὶ πάλιν λάβητε ὄρεξιν νὰ διασεδάσητε, θὰ μοὶ προξενήσητε ὀλίγην ἀνάπαυσιν». Ἐν τῷ μεταξῷ διεθῆ κύριος, ὅστις, γνωρίσας τὸν πρίγκιπα, τὸν προσεκύνησεν εὐλαβῶς. Ὁ ἀγρότης μαθὼν τὸ ὄνομα τοῦ ξένου παρ' ὀλίγον ἐξίστατο τῶν φρενῶν. Τρεῖς μῆνας ὕστερον ἐπώλησεν ἀντὶ 300 ταλήρων τὸ θέριστρον, ὅπερ νῦν φυλάσσειται ἐν τῷ ἱστορικῷ μουσεῖῳ τοῦ Βερολίνου.»

Ἐγχειρίσας τῷ κηπουρῷ χαρτονομίσμα τῶν πέντε ταλήρων ὠδηγήθη διὰ μυστικῆς κλίμακος εἰς τὸ πρῶτον πάτωμα. Ἡ πρώτη αἴθουσα καλεῖται «σινική» διὰ τοὺς ἐπὶ τῶν τοίχων σινικούς τάπητας, ἐν οἷς εἶνε ἐμπεποιημέναι νεάνιδες ἀπὸ τῶν ὄχθων τοῦ Γάγγου καὶ πτηνὰ σπανιώτατα. Χρησιμεύει ὡς ἐστιατόριον· τὰ πάντα ὑπάρχουσιν ἀπλούστατα· παρατίθεται δὲ ἐκάστης πρωίας ἐπὶ τραπέζιου ὀπτὸν ὀρνίθιον καὶ φιάλη Βορδὴ διὰ τοὺς πεινῶντας ξένους. Κατόπιν ἔρχεται τὸ σφαιριστήριον. Σπουδαίωτος τῶν κοιτώνων εἶνε ὁ τρίτος, ἐν ᾧ ἐργάζεται ὁ Βίσμαρκ ἔχων τὸν γραμματέα του καθήμενον ἀπέναντι αὐτοῦ. Πολλοὶ διπλωμάται ἐκάθισαν παρὰ τὴν ἐνταῦθα τράπεζαν ἵνα παίξωσι πολιτικούς κύβους, ἀλλ' ὅλοι ἀπώλεσαν τὸ παιγνίδιον καὶ ὅλον τὸ χαλάντιον. Βιβλιοθήκην οὐδεμίαν παρετήρησα· εἶδον ὅμως πλήρη συλλογὴν ὀστρακιτῶν λίθων καὶ στρατιωτικῶν μεταλλίων, μεγάλην πυξίδα σιγάρων τῆς Ἀβάννας καὶ ἐν ταῖς γωνίαις ὑπὲρ τὰ ἑκατὸν ξίφη παντοειδῆ. Χειρόκτια ἐξ ἐλαφείου δέρματος κείνεται ἐπὶ παντὸς ἐπίπλου. Μετὰ τὸ ἄριστον ἀναπαύεται ὁ Βίσμαρκ ἐπὶ εὐρυτάτου ἀνακλίντρου καὶ ἀναγινώσκει ἐφημερίδας· εὖρον ἀνοικτὴν μίαν ἐφημερίδα ῥωσικὴν (διότι ὁ ἀρχιγραμματεὺς λαλεῖ τὴν ῥωσικὴν ἄριστα) καὶ χάρτην γεωγραφικὴν. Ὁ θάλαμος τοῦ Βίσμαρκ εἶνε λιτώτατος· ἐν τῷ λουτρῷ παρετήρησα δύο ὀδοντοψήκτρας καὶ ἑξ κτένια, τουτέστι πλεῖονα

τὸν ἀριθμὸν παρ' ὅσας αὐτὸς ἔχει ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τρίχας. Ἐκ τοῦ ἄλλου μέρους τοῦ μελετητηρίου εἶνε τὰ δωμάτια τῆς κ. Βίσμαρκ καὶ τῆς θυγατρὸς τῆς, μεστὰ εἰκόνων συγγενῶν καὶ φίλων. Μιᾶ τῶν ἡμερῶν ἤλθον μουσικοὶ ἐκ Σαξονίας καὶ ἐπαικίσαν εἰς τιμὴν τοῦ ἀρχιγραμματεῦς, αἰτησάμενοι ἀκολούθως ἄδειαν νὰ περιεργασθῶσι τὸν οἶκόν του. Ὁ Βίσμαρκ τοὺς ὠδήγησεν αὐτὸς ἀπανταχοῦ, ἐλθὼν δὲ καὶ εἰς τὸ ἄδυτον τῆς συζύγου του τοῖς ἔδειξε τὸ ταμεῖον λέγων «βλέπετε, κύριοί μου· τὸ ταμεῖον τοῦτο καὶ τὰ κλειδιά ἔχει ἡ σύζυγός μου· συμβουλευθεὶς δὲ τοῖς ἐγγάμοις ὑμῶν νὰ διαπιστεύητε τὰ χρήματα εἰς τὰς ἰδίας γυναῖκας, διότι τότε εἰσθε βεβαιότατοι ὅτι θὰ ἐξοικονομήσητε καὶ ἀποταμιεύσητε ὀλίγα ἀργύρια.» Ἡ αἴθουσα τῆς ὑποδοχῆς εἶνε πάσης καλλονῆς ἄμοιρος, τὰ δὲ ἐπιπλά τῆς ἐλεεινὰ· αὐτὸς ὁ αὐτοκράτωρ ἔστειλε τὸν ἐπιπλοποιόν του ἵνα τὴν κοσμήσῃ ἐκ νέου, ἀλλ' ὁ Βίσμαρκ τὸν ἀπέπεμψεν. Ἐδῶ ὑπάρχει τὸ τραπέζιον ἐφ' οὗ ὑπεγράφη ἡ ἐν Βερσάλι συνθήκη· ἐπειδὴ ὁ οἰκοδεσπότης δὲν ἤθελε νὰ τὸ δώσῃ, ὁ εὐμήχανος Βίσμαρκ κατεσκεύασε κρύφα ἄλλο ὁμοίωτον καὶ τὸ ἀντικατέστησεν ἀντὶ τοῦ γνησίου, ὅπερ συμπαρέλαβε μεθ' αὐτοῦ τῇ ἡμέρᾳ καθ' ἣν ἀπήρχετο εἰς Βερολίον.

Νέος τρόπος τῆς χρήσεως τῶν ἱατρικῶν συνταγῶν.

Πεπεισμένος ὁ Τοῦρκος ὅτι τὸ πεπρωμένον εἶνε ἀμετάβλητον, καταφεύγει μὲν εἰς τὴν ἐπιστήμην ἐν καιρῷ νόσου, καὶ προσκαλεῖ τὸν ἱατρὸν, προτιμᾷ ὅμως πολλάκις ἀντὶ τῆς ἱατρικῆς συνταγῆς τὸν *rousakān*, ῥητὸν τοῦ Κουρ-άν, γραμμένον εἰς κομμάτιον χάρτου, τὸ ὁποῖον ἡ καπνίζεται ὁ πάσχων, ἢ ἐκπλύνει ἐντὸς τοῦ ὕδατος καὶ πίνει τὸ ἀπόπλυμα τοῦτο, ἢ φέρει συνήθως ἐπάνω του ὡς φυλακτήριον. Διηγεῖται δὲ γάλλος τις ἱατρὸς, ὅτι Ἐφέντης τις, πρὸ καιροῦ πάσχων, προσεκάλεσεν αὐτὸν νὰ τὸν ἐπισκεφθῆ, καὶ τῷ ἔδειξε περὶ τὰς τριάκοντα συνταγὰς, τὰς ὁποίας ἔφερον ὅλας εἰς τὸ καθούκιόν του. Μεταξὺ αὐτῶν ὁ ἱατρὸς ἀνεγνώρισε καὶ φίλων του μερικὰς, γνωστῶν καὶ δοκίμων ἱατρῶν, καὶ ἰδίως μίαν, ἣτις τῷ ἐφάνη ἄρμοδιωτάτη ὡς πρὸς τὸν τρόπον τῆς θεραπείας. Τὸν ἠρώτησε λοιπὸν ἐὰν τὴν μετεχειρίσθη. Μάλιστα, ἀπεκρίθη ὁ Ἐφέντης, πλὴν οὔτε ἀπ' αὐτῆς ὠφελήθη. — Παράδοξον! ἐξηκολούθησες ὅμως τὴν χρῆσιν αὐτῆς ἱκανὸν καιρὸν; — ὦ! ἐβέβαια· δὲν βλέπεις ὅτι τὰς φορῶν ἡμέραν καὶ νύκτα ὅλας εἰς τὸ καθούκιόν μου;

Ἀκριτόμυθος φίλος.

Περὶ τὰ τέλη τοῦ χειμῶνος τοῦ 1720, Πέτρος ὁ μέγας εἶχε διατάξῃ νὰ γίνωσι πολυειδεῖς ἐξοπλίσεις· ἀλλ' οὐδεὶς ἐγίνωσκεν ἐπὶ τίνας πολεμίους θὰ ἐγίνετο ἡ στρατεία· τοῦτο ἦτο ἀπόρ-

ρητον τοῦ αὐτοκράτορος, τῆς συζύγου του Αἰκατερίνης καὶ τοῦ ὑπουργοῦ Μέντσικωφ ἐγένετο δὲ γνωστὸν κατὰ τρόπον περίεργον. Περὶ τῆς μελετωμένης στρατείας συνδιδασκέπτετο μετὰ τοῦ ὑπουργοῦ ὁ αὐτοκράτωρ ἐν τῶ κοιτῶνι τῆς συζύγου του, ἔνθα πολλάκις ἔσχεν ἀφορμὴν νὰ ἐπαναλάβῃ στεντορεῖα τῇ φωνῇ τὴν ἀπόφασίν του «Ei Persi Podiom!» (εἰς Περσίαν νὰ στρατεύσωμεν). Μετὰ τινὰς ἡμέρας ἠρώτησεν ὁ Πέτρος ἕνα τῶν ὑπασπιστῶν του τί νεώτερον ἐλέγετο ἐν Πετρούπολει· οὐχὶ μικρὸν δὲ ἐξεπλάγη ἀκούσας «ἡ σπουδαιότης τῶν νεωτέρων εἰδήσεων εἶνε ὅτι θὰ στρατεύσωμεν ἐπὶ τὴν Περσίαν.» Ἐξὼ φρενῶν ὑπ' ὀργῆς ἠρώτησε πάλιν «καὶ παρὰ τίνας τὸ ἔμαθες;»—«Παρὰ τοῦ ψιττακοῦ τῆς αὐτοκρατείας, ἀπεκρίνατο ὁ ὑπασπιστής· χθὲς παρέστην ἐνώπιον τῆς Αὐτῆς Μ. ὅπως λάβῃ τὰς διαταγὰς τῆς, τετράκις δὲ ὁ ψιττακὸς ἔκραξεν «Ei Persi Podiom.»

Ἡὼς ἐννοοῦσι τὸ κάλλος οἱ διάφοροι λαοί.

Θαυμάζομεν σήμερον ἐν Εὐρώπῃ τοὺς μεγάλους καὶ κανονικοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ ὅμως οἱ Κινέζοι προτιμῶσι τοὺς στρογγύλους καὶ τριγωνικοὺς μάλλον.—Ὁ εὐρωπαῖος ἀγαπᾷ τὸ μικρὸν στόμα· ὁ αἰθίωψ λατρεῖ τὸ κολοσιζιον.—Ὁραῖα ὄτα εἶνε καθ' ἡμᾶς τὰ μικρὰ καὶ διαρχνῆ κατὰ τὸν αἰγύπτιον, τὰ ἔχοντα τοῦλάχιστον τριῶν δακτύλων μῆκος.—Ἐν Εὐρώπῃ θαυμάζεται ἡ μακρὰ καὶ μεταξώδης κόμη, ἐνῶ οἱ Λάπωνες κείρουσι τὴν ἐδικήν των ἐν χρῶ.—Οἱ Περουβιανοὶ ἀναρτῶσιν ἀπὸ τῆς ῥινός των τοσοῦτον βαρεῖς καὶ ὀγκώδεις κρίκους, ὥστε δυσκόλως δύναται τις νὰ ἐννοήσῃ πῶς δὲν ἐκσπῶνται οἱ χόνδροι τῶν ῥωθῶν των.—Ἐν τῇ Ἰνδοσινικῇ καταστάσει πολλάκις τὰ ὄτα τῶν γυναικῶν νὰ ἐγγίξωσι τοὺς ὄμους των, τοσοῦτον βαρέα καὶ ὀγκώδη εἶνε τὰ ἐπ' αὐτῶν ἐξαρτώμενα ἐνώτια.—Γνωστὴ εἶνε βεβαίως εἰς τοὺς μετὰ τῶν μυθιστοριῶν τοῦ ἀμερικανοῦ Κοῦπερ γνωρίμους ἀναγνώστας τῆς Ἑστίας ἡ ἐν τῇ Βορείῳ Ἀμερικῇ κρατοῦσα ἀποτρόπαιος τῆς στίξεως (tatouage) συνήθεια. Ὅλα τὰ δυνατὰ χρώματα, πρὸ πάντων ὅμως τὸ ἐρυθρὸν, κυανοῦν καὶ μέλαν, ἀναμειγνύνται ἰδιοτρόπως ἐπὶ τῆς μορφῆς τῶν ἀγρίων ἐκείνων φυλῶν· τρυπῶσι τὸ πρόσωπόν των διὰ βελανῶν, ἐγχαράττουσιν αὐτὸ διὰ παντοίων μέσων, ἵνα καταστήσωσιν ἀνεξίτηλον τὴν βαφὴν, καὶ πρὸς τί ταῦτα πάντα; ἵν' ἀποκτήσωσι φοβερὸν τὸ ἦθος!—Εἰς ἐπαρχίας τινὰς τῆς Περσίας ἡ γρυπὴ ῥίς καταφρονεῖται ὡς ῥίς τοῦ κοινοῦ λαοῦ, καὶ οἱ τῆς ἀνωτέρας τάξεως φροντίζουσι νὰ συνθλίβωσιν ἐπιδειξίως τὰς ῥίνας τῶν παιδῶν των ἀπὸ τῆς τρυφερᾶς ἡλικίας.—Αἱ Ἰαπωνίδες ἐπιχρυσοῦσι τοὺς ὀδόντας των· αἱ Ἰνδαὶ βάφουσιν αὐτοὺς ἐρυθροῦς, καὶ αἱ γυναῖκες τῆς Γουεράτης μαύρου. —Αἱ

Κινέζαι ἀσιτοῦσιν ἵνα καταστῶσιν ἰσχναί, αἱ Ὁθωμανίδες δὲ διαρρήγνυνται τρώγουσαι ἵνα παχύνωσι.

Πανταχοῦ λοιπὸν τὸ παράδοξον, τὸ τερατῶδες, τὸ παράφρον χάριν τῆς καλλονῆς. Ὡ καλλονή! πόσαι ἀνοηταὶ πράττονται ἐν ὀνόματί σου!

Οἱ εὐτυχέστεροι ὑπήκοοι τῆς Τουρκίας.

Οἱ Μωαμεθανοὶ μεγάλως σέβονται τοὺς πελαργοὺς (λελέκια) οὐχὶ μόνον διότι καταδιώκουσι πρὸς τροφήν αὐτῶν τοὺς ὄφεις καὶ τὰ ἄλλα φαρμακερὰ ἔρπετά, ἀλλὰ καὶ διότι τοὺς νομίζουσι ἀπερχομένους κατ' ἔτος εἰς τὴν Μέκκαν, ὅθεν καὶ τοὺς ὀνομάζουσι προσκυνητὰς (χατζῆ). Πιστεύουσι ὅτι εἰς αἰανδότητε οἰκίαν νεοττοποιήσωσιν, ἐκεῖ οὔτε πανώλης, οὔτε πυρκαϊὰ πλησιάζει καὶ οὐαὶ εἰς ἐκεῖνον, ὅστις τοὺς βλάβῃ! Διὰ τοῦτο καὶ ἡ Λαίδυ Montagüe λέγει ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς τῆς, ὅτι «οἱ εὐτυχέστεροι ὑπήκοοι τῆς Τουρκίας εἶνε οἱ πελαργοί.» Τὴν αὐτὴν ἀσυλίαν ἀπολαμβάνουσι τὰ πτηνὰ ταῦτα καὶ εἰς τὴν Ὀλλανδίαν, καὶ τοῦτο ἐξηγεῖ διατὶ καὶ αἱ Ἰβείες εἰς τὴν Αἴγυπτον τὸ πάλαι ἐτιμῶντο ὡς εὐεργέται τοῦ τόπου.

Αἱ ὄραι τῶν ἀποδιώσεων.

Ἐπιφανὴς Ἀγγλος ἰατρός ἐξηκρίβωσε τὰς ὄρας τοῦ νυκθήμερου, ἐν αἷς συμβαίνει ὁ θάνατος τῶν νοσοῦντων· εὗρε δὲ ὅτι ἐν μὲν τοῖς χρόνοις νοσημασιν ἐπέρχεται ὁ θάνατος ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἀπὸ τῆς 8-10 πρωϊνῆς καὶ σπανιώτατα ἀπὸ τῆς 8—10 ἑσπερινῆς· ἐν δὲ τοῖς ὀξυτέροις νοσημασιν ἀποθνήσκουσιν οἱ πάσχοντες ἢ λίαν πρῶτ' ἢ κατὰ τὴν ὀψίαν δέιλῃν καὶ τὴν ἑναρξίν τῆς νυκτός. Αἱ παρατηρήσεις αὗται συμφωνοῦσι καὶ πρὸς τὴν θεωρίαν· ἐπειδὴ ἡ βιωτικὴ ἰκανότης εἶνε μὲν ἐλάχιστη κατὰ τὴν πρωΐαν, αὐξάνεται δὲ προοίως τῆς ἡμέρας, ἔπεται ὅτι οἱ χρόνιον νόσημα νοσοῦντες τελευτῶσι συχνότερον κατὰ τὴν πρωΐαν καὶ σπανιώτερον κατὰ τὴν ἑσπέραν. Ἐπὶ δὲ τῶν ὀξυτέρων νοσημάτων ἀποθνήσκουσιν οἱ πάσχοντες κατὰ τὴν ἑσπέραν, διότι μετὰ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου αὐξάνεται ὁ πυρετός καὶ ἐπιρμείως ἡ κατανάλωσις τῆς βιωτικῆς δυνάμεως.

Ἐπὶ 100 νεοσυλλέκτων γινώσκουσι νὰ γράψωσι καὶ ν' ἀναγινώσκωσιν·

Ἐν Βυρτεμβέργῃ	100	Ἐν Γαλλίᾳ	77
» Σαξωνίᾳ	98	» Ἑλλάδι	} ἑρᾶς 51 νυκτικοῦ 46
» Πρωσσίᾳ	96	» Ἰταλίᾳ	
» Βελγίῳ	86	» Αὐστρίᾳ	29
» Ὀλλανδίᾳ	80	» Ρωσσίᾳ	1 ἐπὶ 200.
» Μεγ. Βρεταν.	79		

Εἰς ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ.